

емес, ал улыўма халық ушын, жәмийет ушын зәрүр екенлигин айтып өтеди. Ҳадаллық жаксы, ҳарамлық гүна, пайдалы, зыянлы, жаксы, жаман ҳаққындағы түсиниклерди өзлестириўи, жасы үлкенлер тәрәпинен мәпин гөзлейтуғын мүнәсибетлер менен «соқлығысып» өзиниң унамлы образын өзінде сақлап қалыў менен бирге беккемлеўге тийкарланған.

Дүйсенбай Дәўлетбаевтың «Ағаның айтар ақылы» қосығында:

Алпыс еки намань,
Шалып ойнап жасыннан,
Маржан сөзди дизгендей,
Ақыл шықсын басыннан.
Елдің ғамын ойлаған,
Азамат болып сен ойна,
Сахра – шөлди жайнатқан,
Бағман ата болып ойна [2:5].

Илимли адамлардың мийнети ардакланып даңкқа бөленеди. Шайыр жасларды оқыўға, билим үйрениўге шақырып, илим үйрениўде кунт пенен қызығып, билимнің шоққыларын ийлеген адам бәрқулла қатарынан алда болатуғынлығын уқтырады.

Әнжим Бекбергенованың «Әдепли бол» қосығында:

Оқы балам, ақыллы бол,
Ақыллы өнип-өседі,
Досларыңа бир сөзли бол,
Хүрметлейди сонда сени.
Устаз сөзин еки етпе,
Жалғаўларға ерип кетпе,
Ериншеклик жаксы емес,
Өкинишке қалып жүрме [1:3].

деген мақсет пенен шайыр дүньяның барлық сырлары ҳәм биймәлим нәрселер билимнің күши менен ашылғанлығын айта келип, ақыллы адамлар көп нәрсе-

лердің маңызын түсинип, соның нәтийжесинде пикир жүргизетуғын, қанаатланатуғын, зийрек инсанларға айланып абыройға ерисетуғынлығын қосықтың мазмұнында сүўретлеп бере алған. Балаларға устазларын хұрмет-иззет етиўди, досларға садықлық пазыйлетти, жаманнан қашыў усаған түсиниклерди синдиреди. Жалқаўлық, ериншеклик қәсийетлерин жасларға жараспайтуғынлығы, оның ақыбети өкинишке алып келетуғынлығын сөз етеди.

Хожан Үббиниязовтың «Улыма тилек» қосығында:

Еркин ушлап бойынды,
Ойнайтуғын заман бул,
Шынық, өсир ойынды,
Қулласы, нағыз адам бол!
Дақ түспесин намысқа,
Қатардан хәргиз қалыспа,
Туўылған жериң қуғансын,
Алда бол барлық жарыста [5:10].

деп баланың ой-өрисиниң раўажланыўында ойынның әхмийетин және балалардың денесин шынықтырыў менен бирге ақылын өсирип, мийнетке көнликпелерин де, тәрбиялайтуғынлығын балалардың көз алдына сәўлелендирип бере алған. Ар-намыссыз, қатарының алды болыўын, туўылған жери ушын жанын да аймаў кереклигин балаларға үгит-нәсиятлайды.

Улыўма жуўмақтастырап айтқанда, XX әсирдің ақыры ХХІ әсирдің басындағы қарақалпақ балалар поэзиясындағы шайырлардың дидактикалық қосықтарында қолланылған афоризм усылындағы сүўретлеўлер балалардың дүньяға деген көзқарасын қызығыўшылығын раўажландырыў менен бирге, турмыслық ўақыяларға сүйенген ҳалда, поэтикалық тил менен салыстырмалы дәрежеде, китап оқыўшыларына тәсирли, көркем етип жеткерип бере алған.

Әдебиятлар

1. Бекбергенова Ә. Пал балам. –Нөкис: «Қарақалпақстан». 1996, 3-б.
2. Дәўлетбаев Д. Жаманлыққа жаксылық. –Нөкис: «Қарақалпақстан». 1996, 5- б.
3. Қабулов Т. Пәндиў нәсият. –Нөкис: «Қарақалпақстан». 1995, 3-б.
4. Сейтжанов Т. Гүмис қоңыраў. –Нөкис: «Қарақалпақстан». 1997, 14- б.
5. Үббиниязов Х. Ақ таўық. –Нөкис: «Қарақалпақстан». 1996, 10-б.

РЕЗЮМЕ. Мақолада мустақиллик дәври Қарақалпақ балалар шеърлятидағы дидактик мазмундағы кўшиқлар таҳлили қилинған. Шүниңдек, ушбу кўшиқлардағы тағлим ва тарбиявий аҳамиятта эга ғоялар ҳақида батафсиз сўз юритилған.

РЕЗЮМЕ. В статье анализируются дидактические песни в каракалпакском детском шарияте периода независимости. Также подробно обсуждаются идеи воспитательного и воспитательного значения в этих песнях.

SUMMARY. The article analyzes didactic songs in the Karakalpak children's sheria of the period of independence. Also, the ideas of educational and educational importance in these songs are discussed in detail.

КӨРКЕМ ӘДЕБИЯТТЫҢ РАҰАЖЛАНЫҰЫ ХӘМ КӨРКЕМ МЕТОДЛАР

М.Д.Бекбергенова – филология илимлериниң кандидаты, доцент

Әжсинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалық институты

Таянч сўзлар: бадий метод, реализм, реализм методи турлари, классицизм, романтизм, бадий тасвирлаш, асарлар.

Ключевые слова: художественный метод, реализм, виды метода реализм, классицизм, романтизм, художественное изображение, произведения.

Key words: artistic method, realism, types of method realism, classicism, romanticism, artistic image, works.

Көркем әдебият өз раўажланыў тарийхында хәр түрли сүўретлеў усыллары тийкарында қәлиплести. Әдебият теориясында көркем усылды метод деген термин менен атайды. Метод – таныў (познание) хәм изертлеў (исследование) деген мәнисти аңлатады. «Көркем әдебият дүньяны таныўдың бир формасы сыпатында өзиниң методына ийе болады. Анығырақ айтқанда, көркем әдебият сыртқы дүньяны қалай болса солай көрсетпестен, оны терең үйренип, ой-пикир елегинен өткерип сәўлелендиреди» [2:130].

Дөретиўшилиқ көркем усыллар яки болмаса метод реализм, романтизм, классицизм, хәм оның түрлери ағартыўшылық реализм, критикалық реализм хәр қыйлы әдебий ағымлар барокко, рококо, сентиментализм, натурализм, модернизм хәм т.б. белгили. Көркем әдебияттың тийкаргы предмети – адам. Жазыўшылар көркем әдебиятты адамтаныў деп атаған. Соның ушын да, көркем шығармаларда сүўретленетуғын тәбият, хайўанатлар, затлар, инсанның ойлары, сезимлери хәм кеширмелери менен биргеликте көркем дөретпениң идеялық- көркемлик мазмунын қурайды [1:23].

Жәхән әдебияты тарийхынан белгили болғанындай, көркем дөретиўшилиқ усылы (творческой метод) пайда болыўы хәм қәлиплесиўинде узақ тарийхий жолға ийе. Антик дәўириндеги әдебиятта белгили дөретиўшилиқ усыл болмағаны менен реализм методдың элементлериниң ушқынлары болған. Бул әдебиятта ўақыяларды таңлап алыў принципери халықтың өмириндеги улыўмалық характерли мәселелерден келип шыққан [1:318].

Гомердің «Илиада» эпосында Спартаның патшасы Менелайдың ар-намысы – бул Ұатанының ар-намысы деп түсиниледи. Сол ушын да патшалықтағы барлық халық ўәкиллери Трояға қарсы хұжимге жәмлеседи. Бул дәўирде Ұатанды қорғаўда халықты бириктириў идеясы әхмийетли болған.

Ояныў дәўириндеги Европа әдебиятында реализмнің тийкаргы белгиси гуманистлик идеялардың жетекши орынды ийлегенлиги. Франциядағы гуманистлик әдебиятының ўәкили Франсуа Рабленнің ертек сюжети тийкарында жазылған «Гаргантюа хәм Пантагрюэль» романында инсан еркинлиги, адамның

бахытлы болыуына хуқықлы екенлиги идеясы ушы шығарманың сюжет орайында турады. Соның менен бирге жазыушының романында қойылған педагогикалық машқалалар хәзирги бизиң заманымызда да тәрбия мәселесинде әҳмийетли болып табылады. Раблениң гуманистлик педагогикалық идеясы искер, мийнеткеш хәм ақыллы, хәр тәрәплеме гармониялық раўажланған инсанды тәрбиялау.

Англияның ояныу дәуириндеги әдебиятының уллы ўәкили В.Шекспирдиң «Ромео хәм Джульетта» трагедиясында инсанға адамгершилилик көз-қараста қатнас жасау, инсан өз ерки менен сүйген адамды таңлау идеясы шығарманың мазмуны белгилейди. Бул шығармаларда дәретиўшилик метод – реализм.

XVII әсирде Европада классицизм әдебияты пайда болады. Бул дәретиўшилик усылдың пайда болыуы Франциядағы жәмийетлик дүзилистиң өзгериўине байланыслы болды. Король хәм мәмлекет бир мәнисте түсиниди. Классицистлик трагедияның тийкарын салдыўшысы Пьер Корнельдиң «Гораций» трагедиясында Ұатан алдындағы миннетти орынлау биринши орында турады, ал инсанның жеке мәплери екінши дәрәжели болады. Горацийлардың ғарры әкеси Ұатан алдындағы миннетти орынлауда хәттеки өзиниң туўған ул-кызын да аямайды.

Әсирлердиң өтиўи хәм жаңа жәмийетлердиң қәлиплесиўи менен көркем әдебиятта дәретиўшилик усыллар да өзгерип барады.

Европадағы ағартыўшылық дәуириндеги әдебиятта ағартыўшылық реализми қәлиплеседи. Ағартыўшы жазыўшылар Жан Жак Руссо, Вольтер, Бомарше, Гёте хәм басқалар инсанның ақылын биринши орынға қояды хәм инсан өз ақылы менен бахытқа ериседи деген идеяны шығармаларында уғындырады. Базы бир жазыўшылар биринши орынға инсанның сезимин қояды, мәселен, англичан жазыўшысы Лоренс Стерн - сентиментализм әдебий ағымының дәретиўшиси.

XVIII әсирдиң ақыры XIX әсирдиң басында Европа әдебиятында жаңа метод қәлиплеседи. Бул метод романтизм деп аталады. Оның пайда болыуы жәмийетлик турмыстан қанаатланбаўшылықтан келип шыққан. Немец романтизм әдебиятының ўәкили Гофманның фантастикалық сюжетте жазылған «Кишкене Цахес» шығармасында алтынның құдретиниң адамдардың ўстинен ўстемлиги сүүретленеди. Үш алтын шаштың күши менен сықылсыз Цахес саўатсыз болса да, министр лаўазымына турады, оның ислеген иплас ислери ушын басқалар жуўап береді, ал адамлардың ислеген жақсы ислери Цахестиң атына өтеди [4]. Жазыўшы романтикалық усылда жазылған бул дәрәтпесинде турмыстағы ушырасатуғын ҳақыйқый ўақыяларды сәўлелендиреди.

XIX әсирдиң 30 - 40 - жылларындағы Европа әдебиятында пайда болған критикалық реализм методы жәмийеттеги қубылысларға сын көз-қарас пенен сүүретлеўди талап етти. Критикалық реализм әдебиятының ири ўәкили, француз жазыўшысы Оноре де Бальзактың «Адамзат комедиясы»на қамтылған жүзге жақын дәрәтпелеринде, солардың ишинде «Шагрентериси», «Гобсек» хәм тағы басқаларда пулдың изинен куўыуда адам инсанылық пазыйлетлериниң жоғалтқанын сүүретлейди. Жас илимпаз Рафаэль жоқшылықтан қутыламан деп адамгершилик сыпатын жойтады [5:353].

Қарақалпақ әдебиятында көркем методтың пайда

Әдебиятлар

1. Абрамович Г. Л. Введение в литературоведение. –Москва: Просвещение, 1978.
2. Ахметов С., Есенов Ж., Жаримбетов Қ. Әдебияттануў атамаларының орысша-қарақалпақша түсиндирме сөзлиги. –Нөкис: «Билим», 1994.
3. Байназаров Ф. Жаҳон адабиёти. –Тошкент: «Мусика», 2006.
4. Гофман. Крошка Цахес, по прозванию Циннобер. –Москва: Россия, 1991.
5. Елизарова М.Е., Колесников Б.И., Гиздеу С.П., Михальская Н.П. История зарубежной литературы XIX века. –Москва: Просвещение, 1972.
6. Камалов Қ. Қарақалпақ әдебиятында көркем методтың эволюциясы. –Нөкис: «Қарақалпақстан», 1989.

болыуы хәм қәлиплесиўин изертлеген алым, профессор Қ.Камалов. Илимпаз қарақалпақ жырау-шайырлары Жийен жырау, Күнхожа, Әжинияз, Бердақ, Өтеш шығармаларында турмыс ҳақыйқатлығын сүүретлеўде, образ жаратыу, халықтың тарийхый тәғдири, социал-экономикалық турмысы хәм т.б. реализм методының қәлиплесиў белгилерин илимий талқыға алып, «XVIII-XIX әсирде қарақалпақ әдебиятында реализм методы қәлиплесиўиниң белгилериниң бири еди», - деп көрсеткен [6:119].

XX әсир қарақалпақ әдебиятының дәслепки ўәкиллери болған А.Мусаев хәм С.Мәжитов өзлериниң дәслепки шығармаларын XX әсирдиң басларында жаза баслады. Олар тийкарынан XIX әсирдеги шайырлар Күнхожа, Әжинияз, Бердақ хәм Өтештиң поэтикалық дәстүрлерин даўам еткен [6:126]. Шайырлардың шығармаларында реализм тереңлести.

XIX әсирдиң ақыры XX әсирдиң басындағы қарақалпақ әдебиятында демокартиялық тенденциялар күшейди, олар XIX әсирдеги қарақалпақ шайырларының дәрәтпелеринде қәлиплескен реалистлик сүүретлеў дәстүрин раўажландырды. Профессор Қ.Камалов қарақалпақ әдебиятында символикалық сүүретлеў усылы бар екенлигин атап өткен. «Шайырлар Гүлмурат хәм Сарыбайдың шығармаларында символикалық қосықлар хәм тымсаллар пайда болады [6:126].

Қарақалпақ жазба поэзиясында символикалық қосық биринши рет Күнхожаның шығармаларында пайда болған. «Оның «Ақ қамыс» қосығында суўда сарғайып солып, самалдан қалтырап турған қамыстың образы арқалы халықтың аўыр турмысы көрсетиледи. Гүлмурат шайырдың «Қайраўдағы жалғыз ғаз» шығармасында тап усындай реализм символлы сүүретлеў арқалы тереңлестирилген. Қосықта еркинлик идеясы аңшы- мерген тусаўлап қойған қайраўдағы жалғыз ғаз образы арқалы көркем сәўлеленеди. Аспанда ушып баратырған ғазлар топарын көрип, бул ғазларды қатты сес пенен шақыра баслайды, ал олар ғаздың қасына келип қонған ўақытта аңшы оларды атып алады» [6:127].

Шайырдың бул қосығындағы поэтикалық шеберлик мынадан ибарат: ол ҳақыйқый факт арқалы көркем жуўмақ шығарады, жәмийеттеги өмир шынлығын ашып береді. Бул XIX әсирдиң ақыры XX әсирдиң басындағы қарақалпақ әдебиятында көркем ҳақыйқатлық хәм турмыс шынлығы шығармаларда исенимли көркем сәўлелениў тапқан, деген жуўмақ шығарыўға болады.

XVIII-XIX әсирлерде қарақалпақ әдебиятында реалистлик сүүретлеў басы болды. Бирақ хәр бир миллий әдебиятта реализмниң пайда болыуы хәм қәлиплесиўи өзиниң өзгешеликлерине ийе және жәмийеттиң раўажланыўының тарийхый жолларына байланыслы болады. Мине сонлықтан XIX әсирдеги қарақалпақ әдебиятындағы көркем сүүретлеў усылы, XIX әсирдеги рус әдебиятындағы, сондай-ақ өзбек, татар, тәжик, әзербайжан әдебиятларындағы көркем сүүретлеў усылларынан ажыралып турады. Қарақалпақ әдебиятында реализм методының пайда болыуын изертлей отырып, профессор Қ.Камалов: XX әсирдеги жазба әдебиятта -реализм метод сыпатында қәлиплести,- деп атап өтеди [6:77].

Улыўма айтканда, дәретиўшилик көркем усыллар көркем әдебияттың раўажланыўында, жаңа идеялық көркем эстетикалық шеңберлериниң кенейиўине, жаңа дәрәтпелер, темалар образлар, характерлердиң жаратылыўына хызмет еткен.

РЕЗЮМЕ. Ушбу мақолада жаҳон адабиётининг ривожланишида бадий тасвирий усулларнинг бажарган хизмати ҳақида сўз қилинган. Ижодий бадий методларнинг реализм, романтизм, классицизм, реализм методи турлари: маърифий реализм, критик реализм, адабий оқимлар, уларнинг асосида пайдо бўлган бадий асарлар таҳлил қилинган. Жаҳон бадий адабиётининг тарихий ривожланишининг бадий ижодий усулларга боғлиқ бўлгани ўрганилган. Бадий методнинг адабий асарлардаги ғоявий - бадий мазмунига таъсири кўрсатилган. Миллий адабиётлардаги бадий методларнинг миллий хусусиятга эга эканлиги, жамиятнинг ривожланиш тарихий йўллари оид тадқиқ қилинган.

РЕЗЮМЕ. В данной статье рассматривается значение художественных методов в развитии мировой литературы. Анализируются художественные методы реализм, романтизм, классицизм, виды реалистического метода изображения: просветительский реализм, критический реализм, литературные течения, на основе которых были созданы художественные произведения. Изучается связь истории развития мировой художественной литературы и художественных творческих методов. Рассмотрены вопросы влияния художественного метода на идейное содержание литературных произведений. Обозначены национальные особенности художественного метода национальных литератур, их связь с историческим развитием общества.

SUMMARY. This article discusses the importance of artistic methods in the development of world literature. The artistic methods of realism, romanticism, classicism, types of realistic method of depiction are analyzed: enlightenment realism, critical realism, literary movements, on the basis of which works of art were created. The connection between the history of the development of world fiction and artistic creative methods is studied. The questions of the influence of the artistic method on the ideological content of literary works are considered. The national features of the artistic method of national literatures, their connection with the historical development of society are indicated.

ОҲҲН ЗАҲҲҚ ҚОСІҚЛАРІ ҺАМ ОЛАДІН ЈАНРЛІҚ ОЗГЕШЕЛИКЛЕРІ

Q.Biysenbaev – *tayanish doktorant*

Ајинијаз атндағи Нокис мамлекетлик педагогикалиқ институти

Tayanch soʻzlar: bolalar folklori, oʻyin-zavq qoʻshiqlari, janriy xususiyatlar, syujet, drammatik xarakter.

Ключевые слова: детский фольклор, игровые песни, жанровые особенности, сюжет, драматический характер.

Key words: children's folklore, game songs, genre features, plot, dramatic character.

Balalar folklori xalqimiz kórkem awizeki dóretiwhiliginiń quramlı bir bólegin qurap, óz aldına bir neshe janrlardı óz ishine aladı. Úlkenler folklorındaǵı qosıq, ertek balalar folklorında perzentlerine maslastırılǵan halda jaratılǵan boladı. Biraq, dástan, terme sıyaqlı quramalı ómirlik waqıyalar menen baylanıslı bolǵanı ushın bul janrlar balalar ádebiyatında ushıraspaydı.

Xalıq óz basınan hárqıy tariyxıy, siyasiy, turmıslıq jaǵdaylardı ótkerip ómir súriw ushın alıp barǵan gúeslerin de jır etken qosıqlar tiykarında balalar atqaratuǵın jawıngerlik temadaǵı qosıqlarda kelip shıqqan. Bunday qosıqlardıń birazı óz aldına awızsha, birazı dástanlarǵa shıńısp biziń dáwirimizge deyin kelip jetken. Olardıń usı waqıtqa deyin kelip jetiwiniń sırı – olardıń tereń xalıqlıq mazmunǵa iye bolıwında. Hár bir qosıqtıń ózine tán ózgesheligi, mazmunı, ideyası kórkemlik belgileri, xarakteri, tárbıyalıq belgileri boladı. Xalıq qosıqları óziniń ózgesheligine qaray tematikalıq túrlerge bólip qaralsa, balalar qosıqları da sonday xarakterge iye. Belgili ilimpaz Q.Ayimbetov: «oyın-zawıq jırları balalar oyını bolıp ataladı. Balalar jámaát bolıp oyın oynaǵanda balalar oyınıń geybirewı poetikalıq qosıqlar menen atqarıladı» [1:23], - deydi. Olardan «Áwelemen-dúwelemen», «Túlkishek», «Hákke qayda» h.t.b. qosıqlardı aytıwǵa boladı. Balalar qosıqlarınıń ózgesheliklerin kórsetip N.Dáwqaraev bılay dep jazadı: «Ol ózgeshelikler eń aldı menen jámaát bolıp aytıladı. Ekinshiden qosıq túri xalıq oyınların oynaǵan waqıtlarda aralas aytıladı. Ushınshiden, sawal-juwap retinde de aytıladı. Sonlıqtan balalar qosıqları óziniń tematikalıq jaqtan ózgesheligine iye» [4:137].

Qaraqalpaq balalar folklorin xalıq arasınan jıynap alıw, arnawlı izertlew jumsları qaraqalpaq ádebiyatında aktual máselelerdin birine aylanıp barmaqta. Qaraqalpaq kórkem xalıq awızeki dóretiwhiliginde «Sóz oyın qosıqları» yamasa «Oyın-zawıq qosıqları» atamaları kóbinese soraw-juwap formasındaǵı poeziyalıq qatarlarǵa qarata aytıladı. Balalardıń kórkem oylawınıń jemisi bolǵan bul qosıqlar kólemi jaǵınan hár túrli: uzın hám qısqa bolıp keledi.

Oyın-zawıq qosıqları balalar folklorınıń óz aldına tariyxıy hám dástúriy xarakterge iye bolǵan janrlarınıń biri bolıp, balalardıń besik dáwiri juwmaqlanıwı menen atqarılǵa baslanadı. Albette, bul qosıqlar balanıń jas ózgesheligi menen baylanıslı aytılıp, oylaw hám sóylew qábileti rawajlanıp atırǵan eki-úsh jaslardan baslanadı. Balalar oyın-zawıq qosıqlarınıń tiykarında qızıqlı soraw-juwap formasındaǵı kórkem sóz qatarları jatadı.

Bul janr boyınsha búgingi kúnge shekem óz aldına

arnawlı jumis islenbegen. Oyın-zawıq qosıqları oz aldına janrlıq qásiyetlerge iye. Tili shıqqan, yaǵnıy erkin sóyley alatuǵın sóz mánilerine túsiniwshi hám sorawlarǵa juwap qaytara alatuǵın balalarǵa úlkenler tárepinen aytıladı. Oyın-zawıq qosıqları dáslep balaǵa úyretilip atırǵan waqıtlarda dialog formasında aytılgan, sonın ala qosıq teksti tolıq meńgerilgen keyin óz aldına erkin aytıw imkaniyatına iye boladı. Oyın-zawıq qosıqlarında oyın háraketleri de tiykarǵı zárúr elementlerdin biri saplanadı. Jáne bir ámiyetli tárepi atqarılıw processinde málim bir waqıt yaki orın talap etilmeydi. Olardı qálegen waqıtta, qálegen orında aytıw múmkin. Janrdıń baslı ózgesheligi, ata-ana menen balanıń dásme-dás juwaplasıwınan ibarat bolsa da, biraq tiykarǵı atqarıwshi birew ǵana boladı [6:57]. Janrdıń jáne bir óz aldına áhmiyetli qásiyeti sóz oyın qosıqları tili jeńil, yadlap alıwǵa qolaylılıǵında. Balalar bul qosıqlardı atqarıp atırǵanda sózler kóz aldına kórinislerdi payda etedi hám ózleri belgili bir obraz xizmetinde atqarıwı múmkin.

Bul janrdıń óz aldına ajralıp turıwshi ózgeshelik tárepi dramalıq xarakterge iye bolıwında. Bunday qosıqlardıń syujeti, mazmunı kúndelikli turmısta bar ápiwayı qubılstan alınadı da, hámmesi birikken qonımlı, kúlkili túrde kóp hádiyselerdin názik sezimler, anıq xabarlar beriledi. Bunday qosıqlar balalar folklorındaǵı oyın-qosıq sıpatına iye bolıp, dramalıq túrge enip baradı [2:28-29].

Oyın-zawıq qosıqlarınıń janrlıq jaqtan ózgeshelik tárepiniń jáne biri onda oyın háraketleri hám oyın elementleriniń paydalanılıwı. «Áwelemen-dúwelemen», «Aq terekpe, kók terekpe», «Bas barmaq, balan úyrek», «Hákke qayda» oyınların bunday oyın zawıq qosıqlarına mısıl etip keltiriwimiz múmkin. Oyınıń tiykarǵı maqseti, balada ulıwma shamalaw menen bayqalısh, sezgish oylaw qábiletine iye bolıwǵa úyretiw bolıp esaplanadı.

Belgili ilimpaz Quwanışbay Orazımbetov aytqanıday, «Buwinlardıń az bolıwı balalardıń atqarıwına, namaǵa yamasa taqmaqqa salıp aytıwına qolay» [5:65] dep aytqan bolsa, rasında da awızeki ádebiyatdaǵı oyın-zawıq qosıqlar, soraw-juwap hám dialog formasında keliw arqalı, balanıń qızıǵıwshılıǵın ózine tartadı hám qosıqtı yadlawǵa májbúrleydi.

Qosıq oyın formasına qurılǵan qaraqalpaq xalqınıń awızeki ádebiyatında orın alǵan barlıq oyınların atamaları menen tanıstırıp shıǵadı. Ol oyınlardan «Teppek», «Mańlay shertpek», «Áwelemen-dúwelemen», «Ańǵalaq», «Arpa-gúrpe», «Qasharman», «Jasırınbaq», «Go-kek» usáǵan oyınların hárketi menen shayır balalardı tanıstırmaqshı boladı. Bul oyınlar balalardıń birliǵın, doslıǵın, awızbirshiliǵın bekkemlese, ekinshiden qaraqalpaq xalqınıń ótmish-